

MAGÁNERDŐBEN

MAGÁN ERDŐTULAJDONOSOK ÉS GAZDÁLKODÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE
FEDERATION OF PRIVATE FOREST OWNERS AND MANAGERMENTS IN HUNGARY

1021 Budapest, Budakeszi út 91. Tel.: 391-4290, fax: 391-4299

e-mail: megosz@mail.datanet.hu

Újévi (jó)kívánságok

Sokáig gondolkodtam, mit is írhatnék az új esztendő beköszönte alkalmából az ősznépi karácsonyi nagybevásárlás és a petárdadurogató szilveszter után. Boldogságot, sikert, szerencsét, egészséget szoktak ilyenkor kívánni egymásnak az emberek inkább megszokásból mint szívből, s inkább kevesebb, mint több meggyőződéssel. Mármint egyre kevésbé hisszük, hogy egyszer tényleg lehetünk még szerencsések, sikeresek, egészségesek és boldogok. Az is kérdés, hogy valóban ezt kívánjuk-e tiszta szívből másoknak a sebtiben aláírkantott „egyenképeslapokon”.

És most tegye szívére őszintén a kezét mindenki. Igaz ami igaz, kíván ő sok jót másoknak, de azért leginkább mégis csak önmagának szeretne. Mert az már mégsem járná, hogy az üzleti partnerének esetleg nagyobb sikere vagy szerencséje legyen. Ráadásul pont az ő jókívánságaitól. Ilyen meg ehhez hasonló gondolatok kavartak a fejemben, és akkor eldöntöttem, ha már megtisztelnék ezzel a felkötéssel – mármint hogy írjak újévi köszöntőt –, én is megtisztelem az Olvasókat azzal, hogy nem terhelem őket olcsó közhelyekkel, a szokásos frázisokat se puffogatatom el, inkább őszinte leszek.

Ily módon nem hiszem, hogy a munkáját teljes odaadással és becsülettel végző magyar magánerdő-tulajdonosnak és erdésznek a 2005-ös évben olyan nagy sikerektől kellene tartania.

Ennek azonban korántsem az az oka, hogy híján van a tehetségnek és az akaratnak, csak hát nem nagyon segíti munkáját a felsőbb hatalmak. Sem az égiek, sem a földiek. A viharkártól a hőtőrésen, az aszályon át, a megítélt, de meg nem érkezett támogatásig ki-ki behelyettesítheti a rá leginkább vonatkozót.

Aki ezekkel a nehéz gondokkal küzd, s közben mindennapos harcát vív az értetlenség ellen az erdőért, a megélhetésért, a családja eltartásáért,

arról nem feltételezem, hogy sokat örömködjön, s mindig felhőtlenül boldog tudna lenni.

Sőt, látva, ismervén ezeket az embereket, azt se igazán merném állítani, hogy kicsattannak az egészségtől. Arra meg igazából már gondolni se merek, mi lenne, ha szegény, beteg egészségügyünkre szorulnának. Nem maradt tehát más, csak a szerencse. Az meg köztudott, hogy forgandó. A magyar magánerdő-tulajdonost és erdészt viszont nem olyan fából faragták, hogy naphosszat Fortuna istenasszonyhoz imádkozna. Inkább tervez és cselekszik. Átgondol, kigondol, felülbírálja, ha kell önmagát is, és tesz valamit. Ez jogosít fel arra, hogy minden nehézség ellenére is jobbára bizakodón tekinthessünk a mostani új esztendő elé. Épp úgy, mint ahogy azt egy-egy soha nem látott helyzet, vagy nagyon nagy kihívás esetén is tenni szoktuk.

A 2003-ban újjászervezett MEGOSZ vizsgálta az előző tizenkét hónapot.

Bizton állíthatom, hogy jól vizsgáztunk. Minden nehézség ellenére él és gyarapszik a magyar erdő. Ugyanakkor éltet, gyönyörködtet, enyhét ad, ajtófélfát, bútort, tűzifát, könyvlapot. Tagjainknak és az egyre hatékonyabban működő integrátori hálózatnak köszönhetően a működő magánerdők jelentős százaléka mára szervezetté vált.

Örömmel tölt el, hogy új szemléletű, működőképes kapcsolatot sikerült kialakítanunk a mezőgazdasági tárca képviselőivel, a társ érdekvédelmi szervezetekkel, az erdészeti oktatás, a kultúra, a tudomány képviselőivel és a legkülönfélébb médiumokkal.

Valamennyiünk számára megtisztelő, ugyanakkor munkánk elismerése is, hogy az általunk rendezett tavalyi CEPP ülésen részt vevő, az Európai Unióból érkező magángazdálkodók és -tulajdonosok legfelsőbb vezetése több átvételre érdemes elemet is talált a jelenlegi

magyar magánerdő-gazdálkodásban. A tavaszi demonstrációnak köszönhető, hogy – történetesen éppen az EU-csatlakozás előtt – nem esett vissza az erdőtelepítés mértéke sohasem látott nagyságrendekkel. E megmozdulás kapcsán a tagság olyan háttérrel biztosított a vezetőségnek, melynek segítségével a rendszerváltozás óta először sikerült az erdőtelepítők és erdőgazdálkodók érdekeit demokratikus módon érvényesíteni.

Rendszeresen tapasztalhatjuk, hogy honlapunk segítségével felgyorsult az egymás közötti információáramlás, mely nagyban segíti a kölcsönös tájékozottságot. A néhány – igaz nem kis – eredmény mellett szinte végtelen a szakma, a világ, az Európai Unió kihívásainak sora. Igyekszünk azokat az új módszereket, képességeket elsajátítani, melyek segítségével ezekre a kihívásokra méltó módon tudunk felelni. Ugyanakkor szeretnénk, ha végre legalább erkölcsileg elismernék – a különböző védelmi korlátozások ellenére – a köz érdekében végzett tevékenységünket.

S most, hogy már tényleg nem lehet tovább odázni az újévi jókívánságot, azt kívánom mindenkinek, amit magamnak is kívánnék: természetesen a legjobbakat.

Tehát a legjobbakat kívánom minden magyar magánerdő-tulajdonosnak és gazdálkodónak, minden jó szándékú embernek, mindazon társszervezeteknek, hatóságoknak, hivataloknak, szervezeteknek, pártoknak, csoportulásoknak, melyek jót kívánnak nekünk, jót tesznek velünk, vagy legalábbis szándékosan nem akarnak ártani és legfőképpen: vigyázzák az erdőt.

Az ünnepek alatt olvastam Kornis Mihálytól, hogy „Aki megéri magát az erőt, szerény lesz.” Abban a pillanatban megértettem, mitől szerény az igazi erdőgazda és az igazi erdész.

Kívánom, hogy ezt az erőt és szerénységet őrizze meg az idén is, jövőre is. Örökössé, adják tovább, hogy fennmaradjon örökkön örökké.

Luzsi József
a MEGOSZ elnöke